

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1477

гр. София, 22.03.2012 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в
закрито заседание на 22.03.2012 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

като разгледа дело номер **10699** по описа за **2011** година докладвано от
съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 229 - 236 от Административно процесуалния кодекс
(АПК), във връзка с чл. 63, ал. 2 от Закона за административните нарушения и
наказания (ЗАНН).

С определение по н. а. х. д. № 9612/2011 г., постановено в открито заседание на
14.11.2011 г., Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав, е оставил
прекратил производството по жалбата на Б. Ц. в качеството му на управител на
[фирма] срещу наказателно постановление № 22-2201884 от 14.10.2010 г., издадено от
Директора на Дирекция "Инспекция по труда" – С..

Районният съдия в мотивите си е приел за установено, че препис от обжалваното НП е
връчен на жалбоподателя на 11.05.2011 г., видно от обратната разписка приложена по
делото, а жалбата срещу него е подадена на 19.05.2011 г., т. е. един ден след изтичане
на преклузивния 7-дневен срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН за обжалване на НП, който е
изтекъл на 18.05.2011 г. Предвид това, СРС е намерил, че разглеждането на жалбата е
недопустимо и е оставил същата без разглеждане, а производството по делото -
прекратено, на основание чл. 63, ал. 2 от ЗАНН.

Срещу прекратителното определение на СРС е постъпила частна жалба от
санкционираното лице, с която се иска отмяната му. В подкрепа на искането са развити
подробни съображения в насока, че е нарушен реда за призоваване и получаване на
книжа, както и че НП не е получени от лицето.

Отвeтникът по частната жалба Дирекция "Инспекция по труда", С., редовно уведомени
не взимат становище по нея.

Административен съд - София -град, VII-ми касационен състав, след като се запозна с
обжалваното определение и обсъди изложените в частната жалба доводи, намира за
установено следното от фактическа и правна страна:

Частната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно
легитимирано лице, в законоустановения 7-дневен срок от съобщаването му на

обжалвания съдебен акт, при наличие на правен интерес от отмяната му, като е произвела със завеждането си целения с нея деволутивен и суспензивен ефект. Разгледана по същество същата е неоснователна.

Съдебното производство е образувано по жалба против издадено наказателно постановление № 22-2201884 от 14.10.2010 г., издадено от Директора на Дирекция "Инспекция по труда" – С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, на основание чл. 416, ал. 5 от КТ във връзка с чл. 413, ал. 2 от КТ. Същото е връчено на управителя на дружеството Ц. на 11.05.2011 г., видно от приложеното по делото известие за доставяне, подписано лично от лицето. Жалбата е подадена чрез ответника с вх. № ИТ-3514/25.05.2011 г. по пощата, но видно от пощенското клеймо на плика, приложен по делото, същата е подадена на 19.05.2011 г. от ПС 1309-С.. Сроковете за оспорване на наказателните постановления пред съда имат преклузивен характер и са визирани в разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, като за нарушителя този срок е седмодневен от датата на връчване на наказателното постановление. В случая наказателното постановление е оспорено след изтичане на този 7-дневен срок, поради което обосновано и правилно е прието от районния съд, че подадената жалба е недопустима, като просрочена и производството по нея е прекратено. В този смисъл са и изводите на районния съд, които напълно се споделят от настоящата инстанция.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 235 от АПК, Административен съд - София -град, VII касационен състав,

ОПРЕДЕЛИ:

Оставя в сила определение по н. а. х. д. № 9612/2011 г., постановено в открито съдебно заседание на 14.11.2011 г., Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: 1.....

2.